Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Demosthenes, Luciano, Plutarchi, Platonis - Cod. Karlsruhe 1632

Melanchthon, Philipp

[S.l.], 1522-1524

Luciani oratio adv. calumniam

urn:nbn:de:bsz:31-303159

Visual Library

52
(-59)

LVCIANI ORATIO ADVERSVS CALVMNIAM, MIRE ELEGANS.

VVITTEMBERGAE.

A. P. G. L

[um 1525]

4.8

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

GENEROSO ADVLESCENTI HENRICO BIRCO A DVBEN PHIL. MEL. S. D.

INTER græcæ liguæ scriptores, tum propter multiiugam eruditionē, tum propter sermonis elegantiam, & miram quandā uenerem, nemo, ut opinor, Luciano præferēdus est. quæ nobis caussa est, cur aliquot eius cōmentarios enarrare uideatur. Ex quibus hunc tui nominis auspitio in lucem edimus Henrice, ut exemplo tuo iuuentutem ad græcas literas inuitemus, quibus tu hactenus tam pertinaciter & faues & incumbis, Idqꝫ quanta cum laude facias, non sinit modestia tua dicere. Perge uero gentilicium decus literarū scientia augere, tantó maiore cura studioqꝫ, quanto uerius uirtus bonæqꝫ artes, quam ullæ imagines, ulla stemmata nobilitant.

VALE.

Zo.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛῌ.

Δεινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις αἰτία, ὥσπερ ἀχλύν τινα καταχέουσα τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀμαυροῦσα, καὶ τὸν ἑκάστου βίον ἐπισκιάζουσα. ἐν σκότῳ γοῦν πλανωμένοις πάντες ἐοίκαμεν. μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόνθαμεν, τῷ μὲν, προσπταίοντες ἀλόγως. τῷ δὲ, ὑπερβαίνοντες οὐδὲν δέον. καὶ τὸ μὲν πλησίον, καὶ παρὰ πόδας, οὐχ ὁρῶντες. τὸ δὲ πόῤῥω, καὶ πάμπολυ διεστηκὸς, ὡς ἐνοχλοῦν δεδιότες, καὶ ὅλως, ἐφ' ἑκάστου τῶν πραττομένων οὐ διαλείπομεν τὰ πολλὰ ὀλισθαίνοντες. τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς τραγῳδοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ δράματα τὸ τοιοῦτον παρέσχηκε, τοὺς Λαβδακίδας,

καὶ τοὺς πελοπίδας, καὶ τὰ τούτοις παραπλή-
σια. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀνα
βαινόντων κακῶν, εὕροι τις ἂν ὑπὸ τῆς ἀγνοίας,
καθάπερ ὑπὸ τραγικοῦ δαίμονός τινος κεχορη-
γημένα. λέγω δὴ καὶ ἐς τὰ ἄλλα μὲν ἀποβλέ-
πων, μάλιστα δὲ εἰς τὰς οὐκ ἀληθεῖς κατὰ τῶν
συνήθων καὶ φίλων διαβολάς. ὑφ᾽ ὧν ἤδη καὶ οἶκοι
ἀνάστατοι γεγόνασι, καὶ πόλεις ἄρδην ἀπολώλα-
σι, πατέρες τε κατὰ παίδων ἐξεμάνησαν, καὶ
ἀδελφοὶ κατὰ τῶν ὁμογενῶν, καὶ παῖδες κα-
τὰ τῶν γειναμένων, καὶ ἐρασταὶ κατὰ τῶν ἐρω-
μένων, πολλαὶ δὲ καὶ φιλίαι συνεκόπησαν, καὶ
ὅρκοι συνεχύθησαν ὑπὸ τῆς κατὰ τὰς διαβολὰς
πιθανότητος. ἵν᾽ οὖν ὡς ἥκιστα περιπίπτωμεν αὐ-
ταῖς. ὑποδεῖξαι βούλομαι τῷ λόγῳ, καθάπερ
ἐπί τινος γραφῆς, ὁποῖόν τί ἐστιν ἡ διαβολή, καὶ
πόθεν ἄρχεται, καὶ ὁποῖα ἐξεργάζεται. μᾶλλον

δὲ Ἀπελλῆς ὁ ἐφέσιος πάλαι ταύτην προὔλαβε
τὴν εἰκόνα, καὶ γὰρ αὖ καὶ οὗτος διαβληθεὶς πρὸς
Πτολεμαῖον, ὡς μετεσχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνω
μοσίας ἐν τύρῳ. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, οὐχ ἑωράκει ποτὲ
τὴν τύρον, οὐδὲ τὸν Θεοδόταν, ὅστις ἦν ἐγίνωσ-
κεν, ἢ καθόσον ἤκουε Πτολεμαίου τινὰ ὕπαρχον
εἶναι, τὰ κατὰ τὴν φοινίκην ἐπιτετραμμένον.
ἀλλ᾽ ὅμως τῶν ἀντιτέχνων τίς, Ἀντίφιλος τοὔνο
μα, ὑπὸ φθόνου τῆς παρὰ βασιλεῖ τιμῆς. καὶ τῆς
κατὰ τὴν τέχνην ζηλοτυπίας, κατεῖπεν αὐτοῦ
πρὸς τὸν Πτολεμαῖον, ὡς εἴη κεκοινωνηκὼς τῶν
ὅλων, καὶ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν φοινίκῃ συνεστι-
ώμενον Θεοδότᾳ, καὶ παρ᾽ ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς
τὸ οὖς αὐτῷ κοινολογούμενον. καὶ τέλος,
ἀπέφηνε τὴν τύρου ἀπόστασιν, καὶ τὴν Πηλου-
σίου κατάληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γε
γονέναι. ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν κάρτα, καὶ

τἆλλ' οὐ πάνυ φρενήρης τις ὤν, ἀλλ' ἐν κολακείᾳ δεσποτικῇ τεθραμμένος, οὕτως ἐξεκαύθη, καὶ συνεταράχθη πρὸς τῆς παραδόξου ταύτης διαβολῆς, ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενος, μηδ' ὅτι ἀντίτεχνος ἦν ὁ διαβάλλων, μηδ' ὅτι μικρότερος, ἢ κατὰ τοιαύτην προδοσίαν ζωγράφος. καὶ ταῦτα, εὖ πεπονθὼς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ παρ' ὁντινοῦν τῶν ὁμοτέχνων τετιμημένος ἀλλ' οὐδὲ τὸ παράπαν, ὡς εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς εἰς Τύρον ἐξετάσας, εὐθὺς ἔαδε μηνίειν. καὶ βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια, τὸν ἀχάριστον κεκραγώς, καὶ τὸν ἐπίβουλον, καὶ συνωμότην. καὶ εἴγε μὴ τῶν συνειλημμένων τις ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, καὶ τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν κατελεήσας, ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι τὸν ἄνθρωπον, ἀπετέτμητο ἂν τὴν κεφαλήν, καὶ παραπολελαύκει τῶν ἐν Τύρῳ κακῶν, οὐδὲν αὐτὸς

αἴτιος γεγονώς. ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος, οὕτως
λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὸν
μὲν Ἀπελλῆν, ἑκατὸν ταλάντοις ἐδωρήσατο. τὸν
δὲ Ἀντίφιλον, δουλεύειν αὐτῷ παρέδωκεν. ὁ δὲ
Ἀπελλῆς, ὧν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιᾷδέ
τινι εἰκόνι ἠμύνατο τὴν διαβολήν. ἐν δεξιᾷ τις
ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὦτα παμμεγέθη ἔχων, μι-
κροῦ δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προσεοικότα, τὴν χεῖρα
προτείνων, πόῤῥωθεν ἔτι προσιούσῃ τῇ διαβολῇ.
περὶ δὲ αὐτὸν, ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, ἄγνοιά μοι
δοκεῖ, καὶ ὑπόληψις. ἑτέρωθεν δὲ, προσέρχεται
ἡ διαβολὴ, γύναιον ἐς ὑπερβολὴν πάγκαλον,
ὑπόθερμον δὲ, καὶ παρακεκινημένον, οἷον δὴ τὴν
λύτταν, καὶ τὴν ὀργὴν δεικνύουσα. τῇ μὲν ἀρι-
στερᾷ, δᾷδα καιομένην ἔχουσα. τῇ ἑτέρᾳ δὲ, νεα-
νίαν τινὰ τῶν τριχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας ὀρέγον-
τα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς.

ἡγεῖται δ' ἀνὴρ ὠχρός, καὶ ἄμορφος, ὀξὺ δεδορκώς, καὶ ἐοικὼς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς κατεσκληκόσι. τοῦτον γοῦν εἶναι τὸν φθόνον ἄν τις εἰκάσειε. καὶ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο παρομαρτοῦσι, προτρέπουσαι, καὶ περιστέλλουσαι, καὶ κατακοσμοῦσαι τὴν διαβολήν. ὡς δέ μοι καὶ ταύτας ἐμήνυσεν ὁ περιηγητὴς τῆς εἰκόνος, ἡ μὲν, ἐπιβουλή τις ἦν, ἡ δὲ, ἀπάτη. κατόπιν δ' ἠκολούθει πάνυ πενθικῶς τις ἐσκευασμένη, μελανείμων, καὶ κατεσπαραγμένη. μετάνοια δὲ καὶ αὕτη ἐλέγετο. ἐπεστρέφετο γοῦν ἐς τοὐπίσω δακρύουσα, καὶ μετ' αἰδοῦς πάνυ τὴν ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτω μὲν οὖν Ἀπελλῆς τὸν ἑαυτοῦ κίνδυνον ἐπὶ τῆς γραφῆς ἐμιμήσατο. φέρε δὲ καὶ ἡμεῖς εἰ δοκεῖ, κατὰ τὴν τοῦ ἐφεσίου ζωγράφου τέχνην, διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ, πρότερόν γε ὅρῳ τινὶ περιγράψαντες αὐτήν. οὕτω γὰρ ἂν ἡμῖν ἡ εἰκὼν γενή-

νεται. ἔστι τοίνυν διαβολὴ, κατηγορία τις, ἐξ ἐρη-
μίας γινομένη, τὸν κατηγορούμενον λεληθυῖα, ἐκ
τοῦ μονομεροῦς ἀναντιλέκτως πεπιστευμένη.
τοιαύτη μὲν ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. τριῶν δ' οὖν τῶν
προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τοῦ
διαβάλλοντος, καὶ τοῦ διαβαλλομένου, καὶ τοῦ
πρὸς ὃν ἡ διαβολὴ γίγνεται, καθ' ἕκαστον αὐτῶν
ἐπισκοπήσωμεν, οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ γιγνόμενα.
πρῶτον μὲν δὴ εἰ δοκεῖ, παραγάγωμεν τὸν πρω-
ταγωνιστὴν τοῦ δράματος, λέγω δὲ τὸν ποιητὴν
τῆς διαβολῆς. οὗτος δὲ δὴ, ὡς μὲν οὐκ ἀγαθὸς
ἄνθρωπός ἐστι, πᾶσιν οἶμαι γνώριμον. οὐδεὶς
γὰρ ὢν ἀγαθὸς, κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ
πλησίον. ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὖ
ποιοῦσιν αὐτοί τοὺς φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν τοὺς
ἄλλους ἀδικοῦντας αἰτιῶνται, καὶ μισεῖσθαι
παρασκευάζουσιν, εὐδοκιμεῖν, δόξαν εὐνοίας

προσλαβόντας. ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτος, καὶ παράνομός ἐστι, καὶ ἀσεβής, καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειε τὴν μὲν ἰσότητα, ἐν ἅπαντι, καὶ τὸ μηδὲν πλέον δικαιοσύνης ἔργα εἶναι. τὸ δὲ ἄνισόν τε, καὶ πλεονεκτικὸν, ἀδικίας. ὁ δὲ τῇ διαβολῇ κατὰ τῶν ἀπόντων λάθρα χρώμενος, πῶς οὐ πλεονέκτης ἐστὶν, ὅλον τὸν ἀκροατὴν σφετεριζόμενος, καὶ προκαταλαμβάνων αὐτοῦ τὰ ὦτα, καὶ ἀποφράττων, καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβατα κατασκευάζων αὐτὰ, ὑπὸ τῆς διαβολῆς προεμπεπλησμένα; ἐσχάτης ἀδικίας τὸ τοιοῦτον, ὡς φαῖεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων, καὶ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τὴν εὔνοιαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τοῦ δευτέρου λόγος πα

ραπεθεὶς, θατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι τὴν ἀπολογίαν τῇ κατηγορίᾳ, παντελῶς ἀσεβῆ, καὶ ἀνόσιον ἡγήσαντο ἔσεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ γὰρ ἂν καὶ αὐτοὺς ἀγανακτῆσαι τοὺς θεοὺς ἔποιμεν, εἰ τῷ μὲν κατηγόρῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλει λέγειν ἐπιτρέποιμεν, ἀποφράξαντες δὲ τῷ κατηγορουμένῳ τὰ ὦτα, ἢ τῷ στόματι σιωπῶντες, καταψηφιζοίμεθα τῷ προτέρῳ λόγῳ κεχειρωμένοι. ὥστε οὐ κατὰ τὸ δίκαιον, καὶ τὸ νόμιμον, καὶ τὸν ὅρκον τὸν δικαστικόν, φαίη τις ἂν γίγνεσθαι τὰς διαβολάς. εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, παραινοῦντες οὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις, ποιητήν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον ἐπαγαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. φησὶ δὲ μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς. ἠπίστατο γὰρ

οἶμαι καὶ οὗτος, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων, οὐδὲν ἂν τις εὕροι χεῖρον, οὐδὲ ἀδικώτερον, ἢ ἀκρίτους τινὰς, καὶ ἀμοίρους λόγων καταδεδικάσθαι, ὅπερ ἐξ ἅπαντος ὁ διαβάλλων ἐπιχειρεῖ ποιεῖν, ἄκριτον ὑπάγων τὸν διαβαλλόμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ, καὶ τὴν ἀπολογίαν τῷ λαθραίῳ τῆς κατηγορίας παραιρούμενος. καὶ γὰρ ἀπαρρησίαστος, καὶ δειλὸς ἅπας ὅ τοι οὗτος ἄνθρωπος, οὐδὲν ἐς τὸ ἐμφανὲς ἄγων, ἀλλ᾽ ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς ποθεν τοξεύων, ὡς μὴ δὲ ἀντιτάξασθαι δυνατὸν εἶναι, μὴ δὲ ἀνταγωνίσασθαι, ἀλλ᾽ ἐν ἀπορίᾳ, καὶ ἀγνοίᾳ, τοῦ πολέμου διαφθείρεσθαι. ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον, τοῦ μηδὲν ὑγιὲς τοὺς διαβάλλοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις γε τἀληθῆ κατηγορεῖν τι ἑαυτῷ συνεπίσταται, οὗτος οἶμαι καὶ εἰς τὸ φανερὸν διελέγχει, καὶ διευθύνει, καὶ ἀντεξετάζει τῷ λόγῳ.

ὥσπερ οὐδεὶς ἂν ἐκ τοῦ προφανοῦς νικᾶν δυνάμενος, ἐνέδρᾳ ποτὲ, καὶ ἀπάτῃ χρήσαιτο κατὰ τῶν πολεμίων. ἴδοι δ' ἄν τις τοὺς τοιούτους μάλιστα ἔν τε βασιλέων αὐλαῖς, καὶ περὶ τὰς τῶν ἀρχόντων, καὶ δυναστευόντων φιλίας εὐδοκιμοῦντας. ἔνθα πολὺς μὲν ὁ φθόνος, μυρίαι δὲ ὑπόνοιαι, πάμπολλαι δὲ κολακειῶν, καὶ διαβολῶν ὑποθέσεις. ὅπου γὰρ ἀεὶ μείζους ἐλπίδες, ἐνταῦθα καὶ οἱ φθόνοι χαλεπώτεροι, καὶ τὰ μίση ἐπισφαλέστερα, καὶ ζηλοτυπίαι κακοτεχνέστεραι. πάντες οὖν ἀλλήλους ὀξὺ δεδόρκασι, καὶ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦντες ἐπιτηροῦσιν εἴ πού τι γυμνωθὲν μέρος θεάσαιντο τοῦ σώματος. καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος, παρωθεῖται, καὶ παραγκωνίζεται τὸν πλησίον, καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ εἰ δύναιτο, ὑποσπᾷ, καὶ ὑποσκελίζει. ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς, ἀτεχνῶς εὐθὺς ἀνατέτραπται,

καὶ παρασέσυρται. καὶ τὸ τελευταῖον, ἀτίμως ἐξέωσται. ὁ δὲ κολακευτικώτερος, καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας πιθανώτερος, εὐδοκιμεῖ· καὶ ὅλως, φθάσας κρατεῖ. τὰ γὰρ τοῦ Ὁμήρου πάνυ ἐπαληθεύουσιν, ὅτι ξυνὸς ἐνυάλιος, καὶ τὸν κτανέοντα κατέκτα. τοιγαροῦν ὡς οὐ περὶ μικρῶν τοῦ ἀγῶνος ὄντος, ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπισφαλεστάτη ἐστὶν ἡ τῆς διαβολῆς. τὴν μὲν ἀρχὴν, ἀπὸ φθόνου ἢ μισους ἐλπίδος λαμβάνουσα. οἰκτρότερα δὲ, καὶ τραγικὰ ἐπάγουσα τὰ τέλη, καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλεα. οὐ μέντοι μικρὸν, οὐδὲ ἁπλοῦν ἐστὶ τοῦτο, ὡς ἄν τις ὑπολάβοι, ἀλλὰ πολλῆς μὲν τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβοῦς δὲ τινος ἐπιμελείας δεόμενον. οὐ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἔβλαπτεν ἡ διαβολὴ, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγίγνετο. οὐδ' ἂν κατίσχυσε τὴν πάντων ἰσχυ-

ϛοτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ
πιθανὸν, καὶ μυρία ἄλλα παρεσκεύαστο κατὰ τῶν
ἀκουόντων. διαβάλλεται μὲν οὖν ὡς τὸ πολὺ
μάλιστα ὁ τιμώμενος. καὶ διατοῦτο, τοῖς ὑπολει-
πομένοις αὐτοῦ ἐπίφθονος. ἅπαντες γὰρ τούτου
ἐπιτοξάζονται, καθάπερ τι κώλυμα, καὶ ἐμπό-
διον προορώμενοι. καὶ ἕκαστος οἴεται πρῶτος
αὐτὸς ἔσεσθαι, τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον ἐκπολιορ-
κήσας, καὶ τῆς φιλίας ἀποσκευασάμενος, οἷόν
τι, καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, ἐπὶ τῶν δρο-
μέων γίνεται. κἀκεῖ γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς,
τῆς ὕσπληγγος εὐθὺς καταπεσούσης, μόνον τοῦ
πρόσω ἐφιέμενος, καὶ τὴν διάνοιαν ἀποτείνας
πρὸς τὸ τέρμα, κἀν τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τῆς
νίκης ἔχων, τὸν πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ, οὐδέ
τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς πολυπραγμονεῖ, ὁ
δὲ κακὸς ἐκεῖνος, καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς,

ἀπογνοὺς τὴν ἐκ τοῦ τάχους ἐλπίδα, ἐπὶ τὴν κακοτεχνίαν ἐτράπετο. καὶ τοῦτο μόνον ἐξάπαντος σκοπεῖ, ὅπως τὸν προέχοντα ἐπισχὼν, ἢ ἐμποδίσας, ἐπιστομίσῃ. ὡς εἰ τούτου διαμάρτοι οὐκ ἂν ποτε νικῆσαι δυνάμενος. ὁμοίως δὲ τούτοις, κἂν ταῖς φιλίαις τῶν εὐδαιμόνων γίνεται. ὁ γὰρ προέχων, αὐτίκα ἐπιβουλεύεται. καὶ ἀφύλακτος ἐν μέσῳ ληφθεὶς τῶν δυσμενῶν, ἀνηρπάσθη. οἱ δὲ ἀγαπῶνται, καὶ φίλοι δοκοῦσιν, ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν ἔδοξαν. τό, τε ἀξιόπιστον τῆς διαβολῆς οὐχ ὡς ἔτυχεν ἐπινοοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ἐστιν ἔργον, δεδοικόσι τι προσάψαι ἀπῳδὸν, μὴ δὲ ἀλλότριον. ὡς γοῦν ἐπὶ πολὺ τὰ προσόντα τῷ διαβαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες, οὐκ ἀπιθάνους ποιοῦνται τὰς κατηγορίας οἷον, τὸν μὲν ἰατρὸν διαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα. τὸν πλούσιον δὲ,

ὡς τύραννον